

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 484: “Đại Luận” Quyển 73 Nói: Bồ Tát Đắc Vô Sanh Pháp Nhãn,
Tên Là A Bệ Bạt Trí**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 042)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【”Đại Luận” quyển 73 nói: Bồ Tát đắc Vô Sanh Pháp Nhãn, tên là A Bệ Bạt Trí.】

Chỗ này nói rất hay, thật sự là quá hay! Đoạn này đã chứng minh cho chúng ta thấy rõ về cảnh giới vãng sanh được nói đến trong “Kinh Di Đà” và “Kinh Vô Lượng Thọ”. Chúng ta một khi sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, quý vị xem, liền là Bồ tát Bát địa, thế nên pháp môn này mới được gọi là pháp môn khó tin.

Theo lẽ thông thường, như Phật đã dạy trên kinh, phàm phu phải trải qua vô lượng kiếp thì mới có thể tu mãn Thập Tín. Bồ tát Thập Tín vẫn còn thoái chuyển, thoái chuyển rất nhanh, biên độ thoái chuyển rất lớn, họ sẽ bị thoái chuyển, phải tu vô lượng kiếp mới thành công, mới tu viên mãn được vị Thập Tín; sau khi viên mãn Thập Tín rồi thì sẽ không thoái chuyển nữa, đạt được Vị bất thoái, Hạnh bất thoái, Niệm bất thoái, chứng đắc Tam bất thoái.

Kể từ lúc chứng đắc Tam bất thoái trở đi thì việc tu hành đã dễ dàng rồi, thời gian tu hành từ đó có thể tính toán được, không giống như trước kia quý vị cứ tiến tiến thoái thoái, như vậy thì làm sao mà tính! Không có cách nào tính toán được. Viên mãn Thập tín chứng Tam bất thoái, điều này đang nói về Viên giáo, đạt Tam bất thoái thì mới có thể tính toán được thời gian.

Từ thời điểm này trở đi, tu hành thành Phật cần Ba đại a tăng kỳ kiếp. Ba đại a tăng kỳ kiếp này không phải nói theo nghĩa thông thường, nếu nói theo cách thông thường, cứ cho rằng chỉ cần có tu hành là được tính, thì mỗi người chúng ta đáng lẽ đều đã thành Phật từ sớm rồi, làm sao còn ở ngay chỗ này để làm những chuyện như thế này nữa?

Trên kinh Phật đã dạy chúng ta, cũng đồng nghĩa với việc thọ ký cho chúng ta rằng, sự tu học của chúng ta trong những đời quá khứ đã trải qua vô lượng kiếp, từng cúng dường vô lượng vô biên chư Phật Như Lai, đây đều là những điều được giảng trong “Kinh Vô Lượng Thọ”, mà trong “Kinh Kim Cang” cũng nói như vậy.

Nếu không phải là thiện căn sâu dày từ nhiều kiếp, thiện căn của vô lượng kiếp, thì hôm nay làm sao quý vị có thể ngồi ở đây suốt hai tiếng đồng hồ, quý vị nhìn xem những người hàng xóm ngay sát Cư Sĩ Lâm này họ đều không đến. Cho nên quý vị phải hiểu rõ, quý vị có thể ngồi ở đây hai tiếng đồng hồ chính là nhờ thiện căn vô lượng kiếp, đâu phải chuyện dễ dàng!

Nhất định là phải chứng đắc Sơ trụ của Viên giáo, tức là chứng Tam bất thoái, chứng Tam bất thoái rồi, từ thời điểm này mới bắt đầu tính, là Ba đại a tăng kỳ kiếp. A tăng kỳ kiếp thứ nhất tu mãn ba ngôi vị Hiền (Tam hiền vị), là Thập Trụ, Thập Hạnh, Thập Hồi Hướng; A tăng kỳ kiếp thứ hai tu bảy thứ lớp, từ Sơ địa đến Thất địa, như vậy là viên mãn hai A tăng kỳ kiếp. A tăng kỳ kiếp thứ ba tu ba thứ lớp, là Bát địa, Cửu địa, Thập địa. Bồ tát đắc Vô Sanh Pháp Nhẫn là Bát địa, mãn hai A tăng kỳ kiếp rồi, bước vào A tăng kỳ kiếp thứ ba mới là Bồ tát Bát địa, chứng Vô Sanh Nhẫn, tức Vô Sanh Pháp Nhẫn.

Cách giảng trong “Kinh Nhân Vương” là: “Ở Thất địa, Bát địa và Cửu địa”. Trong “Kinh Nhân Vương”, Phật chia Vô Sanh Pháp Nhẫn thành ba phẩm: Hạ phẩm là Bồ tát Thất địa, Trung phẩm là Bồ tát Bát địa, Thượng phẩm là Bồ tát Cửu địa. Lên đến Thập địa thì không gọi là Vô Sanh Nhẫn nữa, mà gọi là Tịch Diệt Nhẫn, so với Vô Sanh Nhẫn lại thăng lên thêm một bậc; đối với Tịch Diệt Nhẫn, Bồ tát Pháp Vân địa là Hạ phẩm, Đẳng giác là Trung phẩm, còn cảnh giới chư Phật chứng đắc là Thượng phẩm, đó là Tịch Diệt Nhẫn.

“Cho nên nói Sơ trụ chứng đắc, là phần chứng. Bát địa trở lên chứng đắc, là viên chứng.” Chúng ta nói Sơ trụ, đó là đã hạ thấp tiêu chuẩn xuống, không đặt ra tiêu chuẩn quá nghiêm ngặt, chứ tiêu chuẩn nghiêm ngặt thì phải là Bát địa. Nói nói lỏng ra thì Sơ trụ chứng đắc được một phần nhỏ, nên gọi là phần chứng. Bát địa là viên chứng, Vô Sanh Pháp Nhẫn được chứng đắc đến mức viên mãn, chính là mang ý nghĩa này.